

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΖΑΓΟΡΑΣ — ΠΗΛΙΟΥ

— Βρὲ Μανώλη, βρὲ λεβέντη, βρὲ καλὸ παιδί,  
 ὁμορφὴ γυναῖκα πῶχαις κι ἄλλος τὴ φιλεῖ.  
 — Ποῦ τὴν εἶδες, ποῦ τὴν ξέρεις, βρὲ γενήτσαρε;  
 Σὰν τὴν εἶδες καὶ τὴν ξέρεις, πές μου, τί φορεῖ;  
 — Μὲ τὸ Πουῶζ - Μπακᾶ τὴν εἶδα, ποὺ σιργιάνιζε,  
 ποτ' ἔζε βασιλ'κὰ στὴ ροῦγα καὶ τὰ σκάλιζε·  
 ἄλικον τσουμπὲ φοροῦσε κι ἄσπρο ἄντερί,  
 ἄλικον τσουμπὲ φοροῦσε, νταρικλὶ βρακί.

Ὁ Μανώλης μεθυσμένος πάει τὰ πίστεψε,  
 τὴ γυναῖκα του τὸ βράδυ πάει τὴν ἔσφαξε!  
 — Στάσου ἄντρα, μὴ μὲ σφάζεις κ' ἔχω δυὸ παιδιά,  
 τῶνα τῶχω στὴν ἀγκάλη, τ' ἄλλο στὴν κοιλιά.  
 — Θὰ σὲ σφάξω, μωρὴ σκύλλα, σκύλλα Κατιρνιώ,  
 κι ὁ Θεὸς θὰ τὰ φυλάῃ τὰ παιδιά τὰ δυό.

Τὸ πρῶτ' ξεμεθυσμένος πάει τὴν ἔκλαιε:  
 « Σήκω πάπια μ', σήκω χήνα μ', σήκω κι ἄλλαξε,  
 σήκω βάλε τὰ καλὰ σου γιὰ τὴν ἐκκλησιά,  
 βάλε κι ὅλα τὰ χρυσᾶ σου κ' ἔμπα στὸ χορό,  
 νὰ σὲ ἰδοῦν τὰ γενητσάρια νὰ μαραίνονται,  
 νὰ σὲ ἰδῶ κ' ἐγώ, ποὺ σ' ἔχω, νὰ σε χαίρουναι ».

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ